

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **J. C.**, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 16. 4. 2025, č. j. MPO 38102/2025, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2025, č. j. 3 A 72/2025-43, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce požádal o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „informační zákon“), konkrétně poskytnutí *„informací evidovaných ve veřejné části Rejstříku živnostenského podnikání, a to ve formátu otevřených dat“*. Žalovaný žádost odmítl s tím, že poskytnutí požadovaných informací upravuje zvláštní zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“). Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal rozklad, který ministr průmyslu a obchodu zamítl výše nadepsaným rozhodnutím. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou, které městský soud výše nadepsaným rozsudkem vyhověl, rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku a vyjádření žalobce

[2] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti nyní napadenému rozsudku kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Svůj návrh odůvodnil tím, že mu může vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným osobám. Nepřiznáním odkladného účinku nastane stav právní

nejistoty, neboť stěžovatel bude vázán napadeným rozsudkem a pokud bude dle něj konat, zmaří tím účel podané kasační stížnosti, jelikož řízení o ní bude nejspíše zastaveno. Půjde o postup s fakticky nevratnými účinky. Újma, která může vzniknout žalobci, spočívá pouze v dočasném odkladu poskytnutí požadovaných informací do doby rozhodnutí kasačního soudu.

[4] Přestože existuje zájem na informovanosti a na možnosti médií informovat o podnikatelském prostředí a osobách působících na trhu, je nutné respektovat veřejný zájem na dodržování zákonného režimu ochrany údajů vedených v živnostenském rejstříku a podmínek poskytování údajů z něj.

[5] Dle žalobce nejsou splněny podmínky k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Napadený rozsudek vrátil řízení do fáze před rozkladovým správním orgánem, ministrem, nenařídil stěžovateli poskytnout žalobci informace bez dalšího. Nutnost opětovně rozhodnout nepředstavuje újmu vzniklou právními následky dle § 73 odst. 2 s. ř. s. (viz usnesení NSS ze dne 19. 3. 2025, č. j. 9 As 10/2025-28, ze dne 28. 5. 2025, č. j. 2 As 95/2025-53, a ze dne 11. 9. 2025, č. j. 2 As 183/2025-55).

III. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro žalobce znamenat újmu, (2) újma musí být pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[8] Navzdory tomu, že zákon přiznává oprávnění navrhnout přiznání odkladného účinku pouze žalobci, Nejvyšší správní soud připustil jeho přiznání i na návrh stěžovatele, kterým je žalovaný správní orgán. Platí nicméně, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS; k ojedinělým případům viz např. již citované usnesení, nebo usnesení NSS ze dne 14. 11. 2023, č. j. 7 As 244/2023-24). Společným jmenovatelem všech těchto situací je nevratnost, či (omezená) vratnost do předchozího stavu, a to pouze za cenu nových, zvýšených či nesmyslných nákladů (srov. usnesení NSS ze dne 6. 5. 2024, č. j. 7 As 68/2024-36, odst. [9]).

[9] Aby stěžovatel dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon rozhodnutí znamenal, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze

pokračování

hypotetická a bagatelní (viz např. usnesení NSS ze dne 6. 6. 2022, č. j. 4 As 136/2022-50, odst. [8], či ze dne 15. 12. 2022, č. j. 5 As 313/2022-59, odst. [9], či ze dne 25. 5. 2023, č. j. 9 As 77/2023-131, odst. [7]).

[10] Stěžovatel v návrhu neuvedl, že by mu přiznání odkladného účinku mělo způsobit závažné důsledky. Tvrzeným důvodem pro přiznání odkladného účinku je skutečnost, že by musel konat podle napadeného rozsudku a byl by tak zmařen účel kasační stížnosti. Naopak žalobcova újma by spočívala v dočasném odkladu poskytnutí informací. Z obecného návrhu není zcela jasné, co stěžovatel zamýšlí pod spojením „konat dle napadeného rozsudku“.

[11] Pokud má stěžovatel za to, že by v důsledku napadeného rozsudku musel žalobci poskytnout požadované informace, kasační soud se ztotožňuje se žalobcem, že takový důsledek by nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti bez dalšího nenastal. Městský soud zrušil napadené rozhodnutí z důvodu, že žalovaný nevyzval žalobce k upřesnění žádosti o informace, tedy k tomu, jaké informace požaduje a z jakých důvodů. Městský soud se ani nevyjádřil ke stěžejní otázce, a to, zda bylo žádost o informace možné odmítnout z důvodu aplikace živnostenského zákona, nikoliv informačního zákona (viz body 37. a 38. napadeného rozsudku). Městský soud žalovanému přímo nenařídil, aby žalobci informace poskytnul.

[12] Naráží-li však stěžovatel na skutečnost, že by musel znovu rozhodnout v souladu se závazným právním názorem obsaženým v napadeném rozsudku, jedná se o absurdní argumentaci. Stěžovatel je totiž v důsledku napadeného rozsudku povinen řídit se právním názorem městského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), přičemž z této povinnosti nelze dovozovat hrozící nebezpečí vážné újmy, jak se stěžovatel domnívá. Jedná se o jeho zákonnou povinnost. Výše uvedené příklady závažných důsledků nepřiznání odkladného účinku mají společnou jistou míru ohrožení zdraví a životů osob (s výjimkou posledního příkladu, který v sobě obsahuje ohrožení bezpečnostních zájmů České republiky). Stěžovatelem tvrzené důsledky však této zvýšené intenzity ohrožení veřejného zájmu nedosahují.

[13] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel neprokázal naplnění již první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto nemohl jeho návrhu vyhovět.

[14] Na základě výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím nijak nepředjímá, jakým způsobem rozhodne o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu